

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
дисципліни
« КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНИХ ДЕТЕКТИВІВ »
(для бакалаврів)

Київ – 2016

Підготовлено Професором кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності інституту права імені Володимира Великого Заросилом В.О.

Затверджено на засіданні кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності (протокол № 4 від 17. 11.16)

Схвалено Вченою радою Інституту права ім. Володимира Великого Міжрегіональної академії управління персоналом (протокол 12/1 від 01.12.2016)

Заросило В.О. Навчальна програма з дисципліни «Криміналістичне забезпечення діяльності приватних детективів» (для бакалаврів). – К.: МАУП, 2016 – с.

Навчальна програма включає в себе: пояснювальну записку, тематичний план дисципліни, зміст дисципліни, питання для самоконтролю, критерії оцінювання студентів та список рекомендованої літератури

Пояснювальна записка

Кримінологічна діяльність приватних детективів представляє собою один з основних та пріоритетних напрямків охорони діяльності підприємств та підприємництва в Україні. Тому курс криміналістичного забезпечення діяльності приватних детективів криміналістики в навчальному процесі на юридичному факультеті займає провідне значення.

За своєю природою **Криміналістичне забезпечення діяльності приватних детективів** як наука покликана дослідити та визначити соціальне значення феномену злочинності та її окремих проявів, забезпечити приватних детективів такою стратегією впливу на злочинність проти підприємств і підприємництва на всіх рівнях її організації, яка б дозволила з максимальною результативністю застосовувати заходи попередження, найбільш ефективно розподілити ресурси на боротьбу з цим небезпечним злом.

Основним завданням курсу є висвітлення зв'язків криміналістики та діяльності приватних детективів та юридичної теоретичної бази криміналістики, яка є основою для системного вивчення злочинності та її проявів. З урахуванням загальної частини кримінологічної науки (вчення про злочинність та її закономірності, криміногенні детермінанти, особу злочинця та попередження злочинної діяльності) розглядаються питання боротьби з найпоширенішими категоріями злочинів у сфері підприємницької діяльності.

Програма курсу «**Криміналістичне забезпечення діяльності приватних детективів**» підготовлена з урахуванням типових кримінологічних програм для вищих навчальних закладів. Вона передбачає висвітлення основних положень кримінологічної науки України та комплексних підходів до організації боротьби зі злочинністю, а також безпосереднього зв'язку з діяльністю приватних детективів. Спеціальна увага приділятиметься розгляду дискусійних питань практичної реалізації превентивної політики в Україні.

Цільове призначення програми полягає в тому, щоб максимально наблизити теоретичні знання до практичної діяльності, формування у майбутніх юристів наукового бачення сучасних проблем злочинності, озброєння вміннями оперувати кількісними та якісними характеристиками злочинності, організовувати та проводити заходи з розкриття та попередження злочинів, а також тісної взаємодії з правоохоронними органами на основі застосування загальнонаукових методів вивчення окремих видів злочинної поведінки, особи злочинця, загального та індивідуального прогнозування тощо. Теми і зміст робочої програми курсу спрямовані на логічність і завершеність викладання основ криміналістики з урахуванням затвердженого навчального часу.

Міждисциплінарні зв'язки

Важливе значення для засвоєння учбового матеріалу має добре володіння чинним кримінальним законодавством України, а також знання, отримані в ході вивчення кримінального процесу, кримінально-виконавчого права, криміналістики та інших правових дисциплін; суміжних наук, насамперед філософії права та злочинності, соціології, психології, економічної теорії які складають загальнотеоретичну базу пізнання кримінологічних явищ.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ З ДИСЦИПЛІНИ КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНИХ ДЕТЕКТИВІВ

№ теми	Назва теми
Змістовий модуль I Загальна частина. Теоретичні проблеми приватної детективної діяльності та її зв'язок з криміналістикою	
1	Тема 1. Значення криміналістики для роботи приватних детективів в Україні
2	Тема 2 Основи криміналістичної ідентифікації та організаційно-правові аспекти її використання в роботі приватних детективів
3	Тема 3. Загальні положення криміналістичної техніки, її роль в роботі приватних детективів
4	Тема 4. Криміналістична (судова) фотографія та її використання у роботі

	приватних детективів
5	Тема 5. Трасологія і її практичне використання в роботі приватних детективів
6	Тема 6. Криміналістична ідентифікація людини за зовнішніми ознаками та її використання приватними детективами
Змістовий модуль 2 Особлива частина. Окремі напрями використання слідчої тактики і підготовка матеріалів для розгляду в судах працівниками детективних агенцій та служб безпеки	
7	Тема 7. Забезпечення законності при використанні прийомів слідчої тактики приватними детективами
8	Тема 8. Підготовка матеріалів для направлення на експертизу
9	Тема 9. Тактика опитування свідків і потерпілих приватними детективами
10	Тема 10. Надання допомоги слідчим та судовим органам у проведенні слідчих дій
11	Тема № 11 Надання допомоги оперативним працівникам Національної поліції та Служби безпеки України у розслідуванні злочинів
	Разом годин: 60

Зміст дисципліни Змістовий модуль №1

Тема 1. Значення криміналістики для роботи приватних детективів в Україні

Поняття криміналістики. Етапи розвитку кримінологічної теорії, школи криміналістики. Погляди представників класичної школи кримінального права на проблему злочинності. Соціологічний напрям криміналістики, його основні ідеї і течії. Біологічні підходи до проблеми злочинності. Психологічні теорії в криміналістики. Кримінологічні дослідження проблем злочинності в самодержавній Росії. Радянська кримінологія. Проблеми розвитку кримінологічної думки і кримінологічних установ в Україні. Сучасний стан української криміналістики.

Предмет криміналістики. Відмінність предмета вітчизняної криміналістики від предмета криміналістики США, ФРН, Японії. Система криміналістики як науки. Методологічні основи української криміналістики. Соціологічний і юридичний підходи до дослідження кримінологічних проблем. Місце криміналістики в системі наук, її співвідношення з правовими і суспільними галузями знань. Міждисциплінарний, загальнотеоретичний, комплексний характер криміналістики. Теоретичне і практичне значення криміналістики, використання кримінологічних знань в органах внутрішніх справ. Кримінологія і профілактика злочинів як навчальна дисципліна в вузах МВС України.

Література [1-5; 13; 18; 19; 22; 34; 39; 47-51; 53; 54; 72; 73]

Тема 2. Основи криміналістичної ідентифікації та організаційно-правові аспекти її використання в роботі приватних детективів

Уявлення про злочинність як про один із видів поведінки, що відхиляється від норми. Поняття злочинності, її кримінологічні ознаки. Співвідношення злочинності і злочину. Якісні і кількісні показники злочинності. Стан злочинності. Рівень злочинності. Структура, характер, динаміка і «географія злочинності». Соціальні наслідки («ціна») злочинності. Обставини, що впливають на зміну параметрів злочинності.

Латентна злочинність. Види латентності злочинів. Диференціація злочинів у залежності від ступеня їх латентності. Засоби виявлення латентних злочинів і їх використання в практиці органів внутрішніх справ. Стан злочинності в Україні. Тенденції і особливості сучасної злочинності. Порівняльна характеристика злочинності в Україні та інших державах.

Література [1-5; 12; 17; 22; 34; 39; 47-51; 53; 54; 72;]

Тема 3. Загальні положення криміналістичної техніки, її роль в роботі приватних детективів

1. Складові система криміналістичної техніки:

1. судова фотографія;

2. судова кінематографія і відеозапис;
3. трасологія;
4. судова балістика;
5. криміналістичне дослідження письма;
6. техніко-криміналістичне дослідження документів;
7. ідентифікація особи за зовнішніми ознаками;
8. кримінальна реєстрація.

Зміст, механізм і характер казуального зв'язку в соціальному середовищі. Поняття причин і умов, їх співвідношення. Причинність у криміналістики і кримінальному праві.

Література [1-5; 12; 17; 22; 34; 39; 47-51; 53; 54; 72;]

Тема 4. Криміналістична (судова) фотографія та її використання у роботі приватних детективів

1. Поняття дослідної фотографії.
2. Мікрофотозйомка.
3. Макрофотографія.
4. Репродукційна фотографія малюнок.
5. Об'єкти репродуктивної зйомки, їх класифікація.
6. Контрастний малюнок та фотографія.
7. Методи фотографування в невидимих променях.
8. Інфрачервона фотографія.
9. Ультрафіолетова фотографія та її використання
10. Регенівський промінь у діяльності приватних детективів

Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Тема 5. Трасологія і її практичне використання в роботі приватних детективів

Криміналістична трасологія - як галузь криміналістичної техніки, що вивчає теоретичні засади слідоутворення, закономірності виникнення різних видів слідів, які відбивають механізм злочину, вивчає і розробляє техніко-криміналістичні засоби, прийоми, методи збирання і дослідження слідів із метою їх використання для розкриття, розслідування і профілактики злочинів. Предмет трасології
Завдання криміналістичної трасології.

Загальне завдання криміналістичної трасології - сприяння (надання допомоги) правоохоронним органам (органам, які ведуть боротьбу зі злочинністю) своїми рекомендаціями щодо техніко-криміналістичних прийомів, методів і засобів роботи зі слідами, використання їх та результатів дослідження для потреб кримінального судочинства. Спеціальні завдання:

- 1) подальше теоретичне вивчення закономірностей і механізму виникнення різних видів слідів, роботи з ними, використання їх;
- 2) удосконалення наявних та розроблення нових техніко-криміналістичних прийомів, методів та засобів роботи зі слідами;
- 3) вдосконалення прийомів розпізнавання за слідами особи і особистості злочинця (тобто уміння "читати" сліди), використання отриманої інформації для його розшуку, доказування вини та встановлення інших обставин злочину.

Наукові засади криміналістичної трасології. Система криміналістичної трасології. Поняття сліду та його розгляд у криміналістиці. Поняття сліду в широкому та вузькому сенсі.

Слід у трасології - як матеріальні відображення ознак зовнішньої будови та інших властивостей об'єктів, що мають стійкі просторові межі, які стали наслідком дій і контактів, пов'язаних із подією злочину. Матеріальні сліди в широкому та їх класифікація:

- 1) сліди-відображення, або сліди у вузькому розумінні (значенні);
- 2) сліди-предмети; 3) сліди-речовини.

Виділення слідів-відображення та вчення про слідів-залишкові явища. Три категорії слідів: загальнокриміналістичні, загальнотрасологічні й окремотрасологічні.

Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Тема № 6 Криміналістична ідентифікація людини за зовнішніми ознаками та її використання приватними детективами

Поняття та наукові засади ототожнення особи за ознаками зовнішності, їх ідентифікаційне значення та класифікація. Система опису ознак зовнішності. Функціональний портрет людини. Засоби та методи фіксації (сумування, поєднання, об'єднання) зовнішніх ознак людини. Джерела інформації про ознаки зовнішності людини.

Співвідношення опису, впізнання та ідентифікації особи. Використання даних про ознаки зовнішності в розшуку осіб, що зацікавили слідство, організації обліків і розкриття злочинів.

Криміналістична портретна експертиза: поняття, питання, що вирішуються, методи проведення, підготовка матеріалів для її призначення.

Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Тема № 7 Забезпечення законності при використанні прийомів слідчої тактики приватними детективами

Поняття принципів кримінального процесу Принцип законності в системі принципів кримінального процесу. Принцип законності в кримінальному процесі Реалізація принципу законності в досудовому слідстві. Законність, як комплексне (принцип, метод, режим) соціально-правове явище, що характеризує організацію і функціонування суспільства і держави на правових засадах.

Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Тема 8. Тактика опитування свідків і потерпілих приватними детективами

Структура тактики опитування громадян. З'ясування обстановки, її аналіз. Постановка завдань опитування та планування його проведення (з урахуванням реальної ситуації). Визначення кола опитуваних, черговість опитування та конкретизація питань опитуваному. Передача інформації опитуваному (дані про оперативне співробітника, що і в якій мірі його цікавить, права та обов'язки опитуваного і т.ін). Прийом інформації оперативним співробітником, тобто вислуховування показань опитуваного. Деталізація показань. Спростування, за необхідності, доводів опитуваного. Прийняття рішень на основі отриманої інформації.

Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Тема 9. Підготовка матеріалів для направлення на експертизу

Підготовка до експертизи. Підготовка об'єкта дослідження. Одержання порівняльних зразків (проб) у випадку проведення ідентифікаційної експертизи й інших матеріалів. Формулювання питань експертові. Визначення послідовності призначення експертиз і вибір експертної установи або експерта. Винесення постанови про призначення експертизи.

Основні види експертиз: криміналістична: почеркознавча; лінгвістична експертиза мовлення; технічна експертиза документів; експертиза зброї та слідів і обставин її використання; трасологічна, вибухотехнічна; матеріалів, речовин та виробів, лакофарбових матеріалів і покриттів; полімерних матеріалів; волокнистих матеріалів; нафтопродуктів і пально-мастильних матеріалів; скла, кераміки; наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів; спиртовмісних сумішей; ґрунтів; металів і сплавів; наявності шкідливих речовин у навколишньому середовищі; речовин хімічних виробництв та спеціальних хімічних речовин; харчових продуктів; сильнодіючих і отруйних речовин, біологічна.

Інженерно-технічна: інженерно-транспортна (автотехнічна, транспортно-трасологічна, залізнично-транспортна); дорожньо-технічна; будівельно-технічна; оціночно-будівельна; земельно-технічна; оціночно-земельна; експертиза з питань землеустрою; пожежно-технічна; безпеки

життєдіяльності; гірничотехнічна; інженерно-екологічна; електротехнічна; комп'ютерно-технічна; телекомунікаційна.

Економічна: бухгалтерського та податкового обліку; фінансово-господарської діяльності; фінансово-кредитних операцій.

Товарознавча: машин, обладнання, сировини та товарів народного споживання; автотоварознавча; транспортно-товарознавча; військового майна, техніки та озброєння.

Експертиза у сфері інтелектуальної власності: літературних та художніх творів; фонограм, відеограм, програм (передач) організації мовлення; винаходів і корисних моделей; промислових зразків; сортів рослин і порід тварин; комерційних (фірмових) найменувань, торговельних марок (знаків для товарів і послуг), географічних зазначень; топографій інтегральних мікросхем; комерційної таємниці (ноу-хау) і раціоналізаторських пропозицій; економічна у сфері інтелектуальної власності.

Психологічна.

Мистецтвознавча.

Екологічна.

Військова.

Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Тема № 10 Надання допомоги слідчим та судовим органам у проведенні слідчих дій

Слідчі дії як регламентовані нормами процесуального права та здійснювані в рамках кримінально-процесуального провадження уповноваженою на те особою, а також забезпечувані мірами державного примусу процесуальні дії, які являють собою комплекс пізнавально-засвідчувальних операцій, спрямованих на отримання доказів.

Слідчі дії та їх здійснення для збирання, дослідження та перевірки доказів. Інститут слідчої дії

Види слідчих дій:

- огляд (місця події, предметів, документів, місцевості, приміщень, трупа);
- освідування;
- обшук;
- затримання підозрюваного;
- відтворення обстановки та обставин події злочину (слідчий експеримент);
- допит (свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта);
- очна ставка;
- впізнання;
- ексгумація трупа;
- отримання зразків для порівняльного дослідження;
- призначення та провадження експертизи.

Джерела отримання доказів в справах. Система слідчих дій. Слідчі дії а)спрямовані на отримання інформації від людей (допит, очна ставка) та від матеріальних об'єктів (огляд, обшук, експертизи); б)спрямовані на збирання, дослідження або перевірку доказів; в)первинні та повторні.

Загальні вимоги щодо провадження слідчих дій. Складання протоколу слідчої дії.

Вставки та виправлення мають в протоколі перед підписами.

Кінозйомка та відеозапис під час слідчих дій. Участь спеціаліста при проведенні окремих слідчих дій
Вдосконалення нормативно-правової регламентації слідчих дій – перспективний напрям у захисті особистих і публічних інтересів. Експертна слідча діяльність та застосування ідентифікації в ній.

Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Тема № 11 Надання допомоги оперативним працівникам Національної поліції та Служби безпеки України у розслідуванні злочинів

Оперативно-розшукова діяльність та її форми. Підрозділи, які проводять оперативно-розшукову діяльність. Форми та методи оперативно-розшукової діяльності. Спільне планування і проведення слідчих дій. Правова основа взаємодії слідчого із громадянами є Конституція України, Кримінально-процесуальний кодекс України, Закон України «Про Національну поліцію», Закон України «Про Службу безпеки України», Закон України «Про приватних детективів» та інші акти. Принципи залучення приватних детективів до оперативно-розшукової діяльності. Добровільність участі у проведенні оперативно-розшукових

заходів. Дотримання правил етики та моралі під час проведення оперативно-розшукової діяльності. Забезпечення безпеки приватних детективів, які залучаються до участі в оперативно-пошукових заходах та слідчих діях. Недопущення покладання на приватних детективів повноважень і обов'язків органів дізнання та слідства. Нерозголошення інформації, що представляє собою таємницю слідства.
Література [1-5; 11; 16; 21; 35; 47-51; 53; 54;]

Питання для самоконтролю

1. Поняття криміналістики як науки.
2. Предмет криміналістики.
3. Завдання криміналістики і її функції.
4. Система криміналістики і її зв'язок з іншими науками.
5. Предмет трасології
6. Завдання криміналістичної трасології.
7. Загальне завдання криміналістичної трасології
8. Наукові засади криміналістичної трасології.
9. Система криміналістичної трасології.
10. Поняття сліду та його розгляд у криміналістиці.
11. Поняття сліду в широкому та вузькому сенсі
12. Судова фотографія.
13. Судова кінематографія і відеозапис.
14. Репродукційна фотографія малюнок.
15. Об'єкти репродуктивної зйомки, їх класифікація.
16. Контрастний малюнок та фотографія.
17. Методи фотографування в невидимих променях.
18. Інфрачервона фотографія.
19. Ультрафіолетова фотографія та її використання
20. Судова фотографія;
21. Судова кінематографія і відеозапис;
22. Трасологія;
23. Судова балістика;
24. Криміналістичне дослідження письма;
25. Техніко-криміналістичне дослідження документів;
26. Ідентифікація особи за зовнішніми ознаками;
27. Кримінальна реєстрація
28. Оперативно-розшукова діяльність та її форми.
29. Підрозділи, які проводять оперативно-розшукову діяльність .
30. Форми та методи оперативно-розшукової діяльності.
31. Джерела отримання доказів в справах та участь у цій діяльності приватних детективів
32. Система оперативно-розшукової діяльності
33. Підготовка до проведення оперативно-розшукової діяльності.
34. Підготовка об'єкта оперативно-розшукової діяльності.
35. Забезпечення безпеки приватних детективів, які залучаються до участі в оперативно-пошукових заходах та слідчих діях.
36. Недопущення покладання на приватних детективів повноважень і обов'язків органів дізнання та слідства.
37. Нерозголошення інформації, що представляє собою таємницю слідства.
38. Джерела отримання доказів в справах.
39. Система слідчих дій
40. Підготовка до експертизи.
41. Підготовка об'єкта дослідження.
42. Одержання порівняльних зразків (проб) у випадку проведення ідентифікаційної експертизи й інших матеріалів.
43. Визначення послідовності слідчих дій.

44. Винесення постанови про призначення експертизи.
45. Основні види експертиз
46. Участь спеціаліста при проведенні окремих слідчих дій
47. Підготовка до експертизи.
48. Підготовка об'єкта дослідження.
49. Одержання порівняльних зразків (проб) у випадку проведення ідентифікаційної експертизи й інших матеріалів.
50. Формулювання питань експертові.
51. Визначення послідовності призначення експертиз і вибір експертної установи або експерта.
52. Винесення постанови про призначення експертизи.
53. Основні види експертиз
54. Метод стимулювання при опитуванні.
55. Роз'яснення співрозмовнику завдання розкриття злочину (в межах допустимого в конкретній ситуації) і постановки низки питань, які можуть спонукати опитуваного до показаннями.
56. Метод "зачіпки"
57. Метод прямого підходу та його використання.
58. Безпосередній перехід до справи, до постановки необхідного питання, вислуховуванню відповіді, прийняттю рішення.
59. Метод відволікання.
60. Нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність.
61. Предмет і завдання прокурорського нагляду за виконанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність.
62. Повноваження прокурора щодо здійснення нагляду за оперативно-розшуковими органами.
63. Прокурорський нагляд за виконанням законів органами дізнання та досудового слідства.
64. Предмет і завдання нагляду.
65. Повноваження прокурора у процесі здійснення нагляду за органами дізнання та досудового слідства.
66. Правові акти прокурорського нагляду за органами досудового розслідування.
67. Організація прокурорського нагляду.
68. Прокурорський нагляд за додержанням органами дізнання і досудового слідства вимог закону про прийом, реєстрацію, облік і вирішення заяв і повідомлень про злочин.
69. Прокурорський нагляд за застосуванням органами досудового розслідування заходів процесуального примусу та вчиненням інших процесуальних дій.
70. Прокурорський нагляд за забезпеченням виконання вимог закону щодо участі захисника на досудових стадіях провадження у кримінальних справах.
71. Функціональний портрет людини.
72. Засоби та методи фіксації зовнішніх ознак людини.
73. Джерела інформації про ознаки зовнішності людини.
74. Співвідношення опису, впізнання та ідентифікації особи.
75. Використання даних про ознаки зовнішності в розшуку осіб, що зацікавили слідство, організації обліків і розкриття злочинів.
76. Криміналістична портретна експертиза
77. Сліди відображення, або сліди у вузькому розумінні (значенні)
78. Сліди-предмети
79. Сліди-речовини.
80. Виділення слідів-відображення та вчення про слідів-залишкові явища.
81. Три категорії слідів: загальнокриміналістичні, загальнотрасологічні й окремотрасологічні.

Критерії оцінювання студентів

Криміналістичне забезпечення діяльності приватних детективів читається слухачам після того, як вони засвоїли кримінальне, кримінально-виконавче, кримінально-процесуальне право та правову статистику. В свою чергу, засвоєння теоретичних положень даної дисципліни сприятиме вивченню інших дисциплін, насамперед кримінально-правового циклу.

Зміст самостійної роботи з дисципліни **Криміналістичне забезпечення діяльності приватних детективів** передбачає опанування студентами наступних напрямів учбової дисципліни які становлять:

- сутність і природу злочинності, характерні особливості та тенденції розвитку злочинності в сучасній Україні;
- причини злочинності, окремих її видів і конкретних злочинів;
- специфічні риси особистості злочинця;
- основні засади протидії злочинності;
- діючі в Україні концепції та програми боротьби зі злочинністю;
- особливості окремих найбільш небезпечних видів злочинності та їх попередження (організованої, економічної, злочинності неповнолітніх, рецидивної злочинності, злочинності, пов'язаної з пияцтвом і наркоманією тощо);
- сутність головних проблем сучасної кримінологічної науки.

При вивченні криміналістики слухачі повинні набути навичок:

- аналізувати рівень, структуру та динаміку злочинності;
- виявляти і аналізувати причини та умови злочинності, окремих її видів та конкретних злочинів;
- виявляти особливості особистості злочинця по злочинах окремих видів;
- організовувати і проводити кримінологічні дослідження на окремому об'єкті й території.

Вказані знання та навички відповідають рівню вимог, що ставляться професійно-освітньою програмою підготовки юристів-спеціалістів.

Формою підсумкового контролю по дисципліні є іспит. Навчально-методичний комплекс розроблений у відповідності до системи викладання матеріалу у більшості підручників з криміналістики і спрямований на глибоке засвоєння слухачами основних положень кримінологічної науки.

Знання та навички слухачів, одержані при засвоєнні навчальної дисципліни **Криміналістичне забезпечення діяльності приватних детективів**, оцінюються за кредитно-модульною системою. При цьому зміст дисципліни вивчається у межах одного змістового модуля. *Формами поточного контролю знань та навичок слухачів є:* оцінювання усних відповідей та доповнень на семінарських заняттях; оцінювання рефератів; оцінювання участі слухача у науковій роботі.

Формою підсумкового контролю знань та навичок слухачів з дисципліни є іспит.

Методика обчислення підсумкової оцінки роботи слухача

Підсумкова оцінка роботи слухача з вивчення навчальної дисципліни **Криміналістичне забезпечення діяльності приватних детективів** обчислюється відповідно до кредитно-модульної системи за 100-бальною шкалою.

Складовими, які враховуються при обчисленні підсумкової оцінки, є:

- *поточна успішність*, яка включає наступні види роботи слухача: 1) усну відповідь на семінарському занятті; 2) доповнення до усної відповіді; 3) поточні контрольні письмові роботи (реферати); 4) наукову доповідь (повідомлення) на семінарському занятті;
- *іспит*.

Максимальні показники вказаних складових: 1) поточна успішність – 40 балів; 2) іспит – 60 балів.

Поточна успішність обчислюється з урахуванням оцінок, одержаних слухачем на семінарських заняттях, а у випадку відпрацювання пропущених занять – і оцінок, одержаних за результатами відпрацювання.

Усні відповіді слухача на семінарському занятті та реферати оцінюються за 5-бальною шкалою. Після останнього семінарського заняття викладач, який проводив ці заняття, виставляє за 5-бальною шкалою середню оцінку.

Якщо викладач виставляє слухачу загальну оцінку поточної успішності “незадовільно” («2»), за його поданням такий слухач розпорядженням директора інституту може бути не допущений до складання іспиту.

Доповнення до усної відповіді на семінарському занятті (незалежно від їх кількості) оцінюються в 1 бал, який при підведенні підсумків поточної успішності приєднується до середньої оцінки за усні відповіді та реферати.

Наукова доповідь слухача на семінарському занятті оцінюється так само, як і усна відповідь, із додаванням одного заохочувального бала. Цей бал також додається до середньої оцінки за усні відповіді та реферати.

Бали, отримані слухачем впродовж навчального семестру, переводяться у загальну оцінку поточної успішності шляхом їх множення на коефіцієнт "5". Тобто, загальна кількість балів, які може отримати слухач за поточну успішність, не може перевищувати 35 балів.

Кожне пропущене і не відпрацьоване семінарське заняття зменшує загальну оцінку поточної успішності на 1 бал. Якщо слухач не відпрацював 2 пропущених семінарських заняття, він за поданням викладача, який проводив ці заняття, розпорядженням директора інституту може бути не допущений до складання іспиту.

Письмова чи усна відповідь слухача на іспиті оцінюється за 5-бальною шкалою, із наступним її переведенням у 60-бальну шкалу, при цьому кожна із позитивних оцінок відповідає наступній кількості балів: "відмінно" (5) – 35-45; "добре" (4) – 25-35; "задовільно" – 17-25 балів.

Список рекомендованої літератури

1. Конституція України від 28.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Закон України «Про боротьбу з корупцією» // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – №34. – Ст. 266
3. Закон України «Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх» // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – №6. – Ст. 35
4. Закон України «Про організаційно правові основи боротьби із організованою злочинністю» від 30 червня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – №35. – Ст. 358
5. Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – №35. – Ст. 358
6. Постанова Верховної Ради України «Про усунення зловживань у процесі залучення суб'єктами підприємницької діяльності грошових коштів громадян» // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №2
7. Указ Президента України «Про Координаційний комітет по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю» від 26 листопада 1993 р. // Голос України. – 1993. – 2 грудня
8. Указ Президента України «Про Координаційний комітет по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю» від 26 листопада 1993 р.
9. Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби із злочинністю» від 21 липня 1994 р. // Урядовий кур'єр. – 1994. – 23 липня
10. Указ Президента України «Про питання посилення боротьби з корупцією та іншими злочинами в сфері економіки» від 27 серпня 1994 року за №484/94
11. Розпорядження Президента України «Про заходи щодо активізації боротьби з корупцією і організованою злочинністю» від 10 лютого 1995 р. за №35/95
12. Розпорядженням Президента України «Програма заходів щодо запобігання злочинності у сфері економіки» від 10 лютого 1995 р. за №35/95
13. Постанова Кабінету Міністрів України «Положення про Комітет у справах неповнолітніх Кабінету Міністрів України» від 12 січня 1995р, №54
14. Постанова Кабінету Міністрів України «Положення про кримінальну міліцію у справах неповнолітніх» від 8 липня 1995 р., №502
15. Документы ООН. Миланский план действий. Приложение. Руководящие принципы в области предупреждения преступности и уголовного правосудия в контексте развития и нового международного экономического порядка // Советская юстиция. – 1992. – №13-14; №15-16
16. Руководство по основным направлениям предупреждения преступлений. Подготовлено для ООН Отделом исследования и планирования Министерства внутренних дел Англии // Советская юстиция. – 1993. – №2; №3; №5; №6
17. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року. – К., 2001.

Основна література

18. Андрушко А.В. Геронтологічна злочинність: кримінологічна характеристика, детермінація та запобігання : монографія / А.В. Андрушко ; за наук. ред. В.М. Поповича. – Ужгород : Ліра, 2011. – 248 с.
19. Бібліографія (кримінологія та профілактика злочинів) : довідник / За заг. ред. Джузи О.М. ; Київський Національний університет внутрішніх справ. – К. : Атіка, 2008. – 296 с.
20. Бузало П.М. Кримінологія : навчальний посібник / П.М. Бузало, С.Ф. Денисов, О.В. Кириченко. – К. : Центр навчальної літератури, 2007. – 192 с.
21. Вандышев В.В. Жертвы тяжкого преступного насилия: Социально-правовые аспекты использования виктимологических данных в правоохранительной сфере / В.В. Вандышев. – СПб. : Межрегиональный институт экономики и права ; СПб. : Нестор-История, 2007. – 376 с.
22. Джуза О.М. Запобігання злочинам, пов'язаним із сексуальним насильством : монографія / О.М. Джуза ; Київський національний університет внутрішніх справ. – К. : Атіка, 2009. – 240 с.
23. Джуза О.М. Кримінологія. Спеціалізований курс лекцій зі схемами (Загальна та особлива частини) : навчальний посібник / О.М. Джуза, Є.М. Моїсєєв, В.В. Василевич. – К. : Атіка, 2002. – 368 с.
24. Закалюк А.П. Курс сучасної української криміналістики : у 3-х кн. / А.П. Закалюк. – К. : ВД «Ін Юре», 2007 – Кн. 1 : Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – 2007. – 424 с.
25. Закалюк А.П. Курс сучасної української криміналістики : у 3-х кн. / А.П. Закалюк. – К. : ВД «Ін Юре», 2007 – Кн. 2 : Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів. – 712 с.
26. Зелинский А.Ф. Криминология : учебное пособие / А.Ф. Зелинский. – Х. : Рубикон, 2000. – 240 с.
27. Злочинність у сфері економіки: проблеми прогнозування, планування та координації заходів протидії : монографія / За ред. д-ра юрид. наук, проф. Кальмана О.Г. – Х. : Видавництво ТОВ «Новасофт», 2005. – 255 с.
28. Иванов Ю.Ф. Криминология : навчальний посібник / Ю.Ф. Иванов, О.М. Джуза. – 2-ге вид., допов. та перероб. – К. : Вид. ПАЛИВОДА А.В., 2008. – 292 с.
29. Кальман А.Г. Понятийный аппарат современной криминологии : терминологический словарь / А.Г. Кальман, И.А. Христинич. – Х. : Изд-во ООО ТО «Гимназия», 2005. – 272 с.
30. Касторский Г.Л. Криминология мировых религий : монография / Г.Л. Касторский. – СПб. : Межрегиональный институт экономики и права, 2009. – 300 с.
31. Квасневська Н.Д. Кримінальна відповідальність судді за неправосуддя в Україні : монографія / Н.Д. Квасневська. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 192 с.
32. Криминальная психология : учебное пособие / А.Ф. Зелинский. – К. : Юрінком Інтер, 1999. – 240 с.
33. Криминология : общая часть. Учебник / Под ред. Н.А. Беляева. – СПб. : Издательство Санкт-Петербургского университета, 1992. – 216 с.
34. Криминология : учебник (для учебных заведений МВД Украины) / Под ред. В.Г. Лихолоба. – К. ; Донецк : НАВД Украины, 1997. – 398 с.
35. Криминология : учебник / А.А. Бакин, С.И. Бугров, В.В. Вандышев [и др.] ; под ред. ред. Г.Л. Касторского. – СПб. : Межрегиональный институт экономики и права, 2007. – 544 с.
36. Криминология : учебник / За ред. Г.М. Миньковского. – М. : Изд-во МГУ, 1994. – 415 с.
37. Криминология : учебник / Под ред. А.И. Долговой. – М. : НОРМА, 1999. – 784 с.
38. Криминология : учебное пособие / Под ред. В.Е. Єминова. – М. : Издательская группа НОРМА-ИНФРА-М, 1997. – 160 с.
39. Криминология : учебное пособие / Под ред. В.Н. Кудрявцева ; В.Е. Эминова. – М. : Юристь, 1999. – 678 с.
40. Криминология и профилактика преступности : учебное пособие / За ред. О.И. Коваленка. – Донецк : ДИВД, 1994. – 396 с.
41. Кримінологічна характеристика злочинів проти життя та здоров'я особи, що вчиняються неповнолітніми / Кол. авт.: В.В. Голіна, В.П. Ємельянов, С.Ю. Лукашевич, О.М. Самойлова, М.Г. Колодяжний ; За заг. ред. чл.-кор. АПрН України В.В. Голіни. – Х. : Кроссруд, 2007. – 156 с.

42. Кримінологічні проблеми попередження злочинності неповнолітніх у великому місті: досвід конкретно-соціологічного дослідження : монографія / За ред. В.В.Голіни, В.П. Ємельянова. – Х. : Право, 2006. – 292 с.
43. Кримінологія : навчальний посібник / За ред. О.М. Джужи. – К. : Прецедент, 2004. – 208 с.
44. Кримінологія : навчально-методичний посібник / За ред. О.М. Джужи. – К. : Атіка, 2008. – 316 с.
45. Курс криміналістики : Загальна частина : підручник / За ред. О.М. Джужи. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – 352 с.
46. Курс криміналістики : Особлива частина : підручник / За ред. О.М. Джужи. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – 480 с.
47. Лановенко І.І. Кримінологія : методичний комплекс навчальної дисципліни / І.І. Лановенко, В.І. Грязін. – К. : ІЕУГП, 1999. – 33 с.
48. Литвак О.М. Державний вплив на злочинність : кримінологічно-правове дослідження / О.М. Литвак. – К. : Юрінком Інтер, 2000. – 275 с.
49. Михайлов О.Є. Кримінологія : навчальний посібник / О.Є. Михайлов, А.В. Горбань, В.В. Міщук. – К. : Знання, 2012. – 565 с.
50. Петровский А.В. Криминология : учебно-методический комплекс / А.В. Петровский. – Краснодар : Экоинвест, 2011. – 142 с.
51. Питання боротьби зі злочинністю : збірник наукових праць. Випуск 10. – Х. : Право, 2005. – 224 с.
52. Потерпілий від злочину (міждисциплінарне правове дослідження) : монографія. – Х. : Вид-во «Кроссроуд», 2008. – 364 с.
53. Криминология / Под ред. В.Е. Єминова. – М., 1997.
54. Криминология / Под ред. В.Н. Кудрявцева; В.Е. Эминова. – М., 1995.
55. Криминология / Под ред. А.И. Долговой. – М., 1999.
56. Криминология / Под ред. Г.М. Миньковского. – М., 1994.
57. Криминология. Общая часть. Учебник. / Под ред. Н.А. Беляева. – СПб, 1992.
58. Криминология. Общая часть. / Под ред. В.В. Орехова. – СПб., 1992.
59. Криминология / Под ред. В.Н. Бурлакова, В.П. Сальникова. – СПб., 1998.
60. Криминология / Под ред. Н.Ф. Кузнецовой. – М., 1998.
61. Шнайдер Г.Й. Криминология. / Пер. с нем. – М., 1994.
62. Фокс В. Введение в криминологию. Пер. с англ. – М., 1985.
63. Криминология: Словарь. – С.Пб., 1999.
64. Александров Ю.К. Очерки криминальной субкультуры. – М., 2001.
65. Алексеев и др. Криминологическая профилактика: Теория, опыт, проблемы. – М., 2001.
66. Ананиан Л.Л. Жестокость в семье. – М., журнал «Законность», 2000, №1.
67. Антология мировой правовой мысли. В 5-ти томах. – М., 1999.
68. Антонян Ю.М., Ткаченко А.А. Сексуальные преступления. – М., 1993.
69. Антонян Ю.М., Бородин С.В. Преступность и психологические аномалии. – М., 1987.
70. Антонян Ю.М. Преступность женщин. – М., 1992.
71. Бегилеев К. Предупреждение безнадзорности и правонарушений несовершеннолетних. – Алма-Ата.: 1981.
72. Блох И. История проституции. – СПб., 1994.
73. Брейтман Г.Н. Преступный мир. Очерки из быта преступников. – К., 1901.
74. Буличев К. Женщины убийцы. – М., 1996.
75. ВОЗ. Аспекты общественного здравоохранения, связанные с алкоголизмом и наркоманией. – Копенгаген, 1981.
76. Голина В.В. Криминологическая профилактика преступлений. –К.,1989.
77. Давыдов Ю.Н. Роднянская И.Б. Социология контркультуры. – М., 1980.
78. Даньшин И.Н. Введение в криминологическую науку. – Х., 1998.
79. Даньшин И.Н. Преступность: понятие и общая характеристика, причины и условия. – К., 1988.
80. Джужа О.М. Запобігання поширенню СНІДу правовими заходами. – К., 1994.

81. Долгова А.И. Криминологические проблемы отдельных видов преступлений и проблемы борьбы с ними. – М., 1989.
82. Долгова А.И. Социально-психологические аспекты преступности несовершеннолетних. – М., 1981.
83. Дубинин Н.П., Карпец И.И., Кудрявцев И.И. Генетика. Поведение. Ответственность. – М., 1989.
84. Емельянов В.П. Преступность несовершеннолетних с психическими аномалиями. – Саратов, 1980.
85. Жалинский А.Э. Социально-правовое мышление: проблемы борьбы с преступностью. – М., 1989.
86. Закалюк А.П. Преступления совершаемые с особой жестокостью. – К., 1989.
87. Зеленецкий В.С. Общая теория борьбы с преступностью. – Х., 1994.
88. Игнатов В.А. Личность: сущность, становление, развитие. – К., 1992.
89. Иншаков С.М. Зарубежная криминология. – М., 1997.
90. Кернер Х.Ю. Криминология: Словарь-справочник. Пер. с нем. – М., 1998.
91. Ковалев О.Г., Харина Н.А. Криминологические и психологические проблемы дезадаптации женщин молодежного возраста отбывших наказание в виде лишения свободы. – М., 2001.
92. Козубовська І.В. Рання профілактика протиправної поведінки неповнолітніх. – Ужгород, 1996.
93. Копыт Н.Я., Сидоров П.И. Профилактика алкоголизма. – М., 1986.
94. Костенко А.Н. Криминальный произвол (социопсихология воли и сознания преступника). – К., 1990.
- Додаткова**
95. Криминология о неформальных молодежных объединениях. – М., 1990.
96. Криминология и профилактика преступлений. – М., 1989.
97. Лановенко И.П. и др. Преступная неосторожность. Уголовно-правовое и криминологическое исследование. – К., 1992.
98. Литвинов Н.Д. Развитие субъектов антитеррористической деятельности (субъектов антитеррора) в дореволюционной России. – Воронеж, 2000.
99. Лихолоб В.Г. Вопрос эффективности правоприменительной деятельности. – К., 1980.
100. Ломброзо Ч., Ферреро Г. Женщина преступница и проститутка. – Чебоксары, 1994.
101. Людина, право, суспільство. Права людини і професійні дії юристів у документах міжнародних організацій. – Амстердам-Київ, 1996.
102. Миллер А.И. Противоправное поведение несовершеннолетних. Генезис и ранняя профилактика. – К., 1985.
103. Насилие, агрессия, жестокость. – М., 1992.
104. Овчинников В.Д. Вопросы теории криминологии. – Л., 1982.
105. Первушин С.А. Опыт теории массового алкоголизма в связи с теорией потребностей. – СПб., 1912.
106. Проблемы связанные с потреблением алкоголя. Доклад Комитета экспертов ВОЗ. – Женева, 1982.
107. Российская криминологическая энциклопедия: преступность и борьба с ней в понятиях и комментариях. – М., 2000.
108. Русинов Г.Б. Мотивация насильственных преступлений несовершеннолетних. – Казань, 1993.
109. Рыбкин Ф.К. Криминология и предупреждение преступности. – М., 1993.
110. Словарь убийц – М., 1997.
111. Социология преступности. – М., 1966.
112. Сперанский К.К. Уголовно-правовая борьба с преступлениями несовершеннолетних и против несовершеннолетних. – Ростов-на-Дону, 1991.
113. Стратегия борьбы с преступностью в современных условиях. – М., 1997.
114. Суценко В.Д., Антипов В.І. Профілактика злочинності в Україні. – К., 2000.
115. Тимченко А.В. Шпарь В.Т. По обе стороны закона: Криминальная психология. – Х., 1999.
116. Токарев А.Ф. Основные понятия криминологии. – М., 1989.

117. Филонов В.П. и др. Социология криминологии: исторические, философские, юридические и управленческие аспекты. – Донецк, 1999.
118. Узда К. Преступность и криминология в современной Японии. / Пер. с япон. – М., 1989.
119. Утевский Б.С. Преступления и преступники Западной Европы. Криминально-психологические очерки. – К., 1992.
120. Фром Э. Анатомия человеческой деструктивности. Пер. с англ. – М., 1994.
121. Хохряков Г.Ф. Парадоксы тюрьмы. – М., 1991.
122. Шость Н.В. Проблемы борьбы с вовлечением несовершеннолетних в преступную и другую антиобщественную деятельность. – Харьков, 1992.